

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 1996

N:o 260—266

SISÄLLYS

N:o		Sivu
260	Laki Pakistanin kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	759
261	Asetus Pakistanin kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta.....	760
262	Asetus lohenkalastusta koskevista rajoituksista Suomen aluevesillä ja kalastusvyöhykkeellä varsinaisella Itämerellä ja Pohjanlahdella sekä Simojoessa annetun asetuksen 5 §:n muuttamisesta...	761
263	Valtioneuvoston päätös maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	762
264	Valtioneuvoston päätös tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustamisesta ja tukemisesta	764
265	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös telakkateollisuuden kilpailuedellytysten turvaamiseen myönnettävästä valtion avustuksesta	767
266	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä.....	770

N:o 260

Laki

Pakistanin kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1994 Suomen tasavallan ja Pakistanin islamilaisen tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

HE 139/95
VaVM 21/95
EV 90/95

38—1996

460301A

N:o 261

Asetus

Pakistanin kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1996

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1994 Suomen tasavallan ja Pakistanin islamilaisen tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehty sopimus, jonka eräät määräykset on hyväksytty 24 päivänä marraskuuta 1995 annetulla, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymällä lailla (260/96) ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt niin ikään 24 päivänä marraskuuta 1995 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 26 päivänä maaliskuuta 1996, on voimassa 10 päivästä huhtikuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia määräyksiä sopimuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

3 §

Pakistanin kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 24 päivänä marraskuuta 1995 annettu laki (260/96) ja tämä asetus tulevat voimaan 26 päivänä huhtikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Jouni Backman*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 15/96)

N:o 262

Asetus

lohenkalastusta koskevista rajoituksista Suomen aluevesillä ja kalastusvyöhykkeellä varsinaisella Itämerellä ja Pohjanlahdella sekä Simojoessa annetun asetuksen 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan lohenkalastusta koskevista rajoituksista Suomen aluevesillä ja kalastusvyöhykkeellä varsinaisella Itämerellä ja Pohjanlahdella sekä Simojoessa 8 päivänä maaliskuuta 1996 annetun asetuksen (258/96) 5 § seuraavasti:

5 §
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1996.

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 263

Valtioneuvoston päätös**maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1996

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä
kumonnut maatalouden ympäristötuesta 4 päivänä toukokuuta 1995 annetun valtioneuvoston päätöksen (760/95) 4 §:n 1 momentin 2 kohdan,
muuttanut 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 1 momentin 7 kohdan ja 3 momentin, 12 §:n 2 momentin, 16 §:n 5 momentin ja 21 §:n 2 momentin,
 sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti ja 21 §:n 2 momentti 19 päivänä lokakuuta 1995 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1184/95), sekä
lisännyt 9 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 19 päivänä lokakuuta 1995 annetussa valtioneuvoston päätöksessä, uuden 2 momentin ja 11 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa valtioneuvoston päätöksessä, uuden 3 momentin seuraavasti:

4 §

Maatalouden ympäristötuen myöntämisen yleiset edellytykset

Jos 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu viljelijä on yhtymä, kuolinpesä tai yhteisö ja jos joku yhtiömies, jäsen tai osakas on yli 65-vuotias, maatalouden ympäristötukea voidaan maksaa sillä edellytyksellä, että ainakin yksi maatilalla asuva tai maatalon hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä asuva yhtiömies, jäsen tai osakas on alle 65-vuotias.

5 §

Maatalouden ympäristötuen perustuen myöntämisen edellytykset

Maatalouden ympäristötuen perustukea voidaan vuosina 1995—1999 myöntää maa- ja puutarhataloutta harjoittavalle viljelijälle, joka sitoutuu viideksi vuodeksi siihen, että:

7) avomaan vihannes- ja koristekasviviljelyn sekä hedelmän-, marjan- ja taimitarhaviiljelyn kasvinsuojelu täyttää maa- ja metsätalousministeriön määräämät ehdot; ja

Jos viljelijä ryhtyy sellaisiin pellon hallinnan muutoksia koskeviin tai muihin vastaviin toimenpiteisiin, joiden ilmeisenä tarkoituksena on kiertää maatalouden ympäristötuen myöntämiseksi määrättyjä yleisiä edellytyksiä tai välttää noudattamasta maatalouden ympäristötuen perustuen myöntämiseksi määrättyjä edellytyksiä, voi kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen tai maaseutuelinkeinopiiri periä maatalouden ympäristötuen perustuen takaisin osittain tai kokonaan.

9 §

Maatalouden ympäristötuen perustuen määrä

Maatalouden ympäristötuen perustuki voidaan maksaa 1 momentissa määrätyn mukaisena edellyttäen, että viljelijän maatilalla jäljempänä mainittujen kasvien viljelyssä

vuonna 1994 käytetyt lannoitemäärät ovat ylittäneet 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua maatalouden ympäristötuen perustuen mukaiset peruslannoitustasot. Viljelijän on sitouduttava esittämään tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämät selvitykset vuonna 1994 maatilalla käytetyistä kyseisistä lannoitemääristä. Jos viljelijä ei anna kyseistä sitoumusta, maatalouden ympäristötuen perustuki maksetaan 1 momentin 1 ja 2 kohdan osalta seuraavasti:

1) viljakasvien, herneen, öljykasvien ja tärkkelysperunan osalta A-alueella 947 markkaa, B-alueella 537 markkaa, C1-alueella 360 markkaa ja C2—C4-alueilla 227 markkaa; ja

2) nurmen ja muiden peltoviljelykasvien osalta A-alueella 1 554 markkaa sekä B- ja C-alueilla 765 markkaa.

11 §

Sopimuksen tekeminen

Sellaisen viljelijän kanssa, joka on luopunut tässä päätöksessä tarkoitettua erityistukea koskevasta sopimuksesta tai jonka sopimuksen maaseutuelinkeinopiiri on purkanut, maaseutuelinkeinopiiri voi tehdä samaa erityistukea koskevan sopimuksen aikaisintaan sen hakuajan jälkeen, joka seuraa kahden vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin sopimuksesta on luovuttu tai sopimus on purettu.

12 §

Sopimuskausi

Valtion talousarviossa vahvistetaan 1 momentissa tarkoitettuihin viideksi ja 20 vuodeksi tehtäviin sopimuksiin käytettävä vuo-

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1996

tuinen enimmäismäärä. Maa- ja metsätalousministeriö jakaa tarvittaessa maatalouden ympäristötuen erityistukia koskevien sopimusten tekoon käytettävissä olevat varat maaseutuelinkeinopiirien kesken. Maa- ja metsätalousministeriö voi tarvittaessa määrätä myös ne perusteet, joiden mukaan maaseutuelinkeinopiirit voivat tehdä maatalouden ympäristötuen erityistukea koskevia sopimuksia.

16 §

Suunnitelmiin perustuvat sopimukset

Edellä 1—4 momentissa tarkoitettujen sopimusten on perustuttava maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun asetuksen (1259/95) 10 §:ssä tarkoitettuun suunnitelmaan.

21 §

Maatalouden ympäristötuen erityistuen määrä

Viljelijälle voidaan kuitenkin maksaa samanaikaisesti samaa monivuotisen puutarhakasvin viljelyalaa koskevasta sitoumuksesta ja alaa koskevista sopimuksista yhteensä peltohehtaarilta enintään 4 914 markkaa. Jos viljelijälle maksetaan sopimusten lisäksi muiden kuin monivuotisten puutarhakasvien maatalouden ympäristötuen perustukea, saa korvaus olla yhteensä peltohehtaarilta enintään 2 457 markkaa.

Tämä päätös tulee voimaan 24 päivänä huhtikuuta 1996.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 264

Valtioneuvoston päätös tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustamisesta ja tukemisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1996

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1303/94) nojalla maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan Euroopan yhteisöjen neuvoston tuottajaryhmistä ja niiden liitoista antamassa asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 tarkoitettujen tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustamiseen ja tukemiseen.

Tämän päätöksen määräyksiä on noudatettava sen lisäksi, mitä säädetään:

1) edellä 1 momentissa mainitussa neuvoston asetuksessa;

2) Euroopan yhteisöjen komission tuottajaryhmistä ja niiden liitoista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1360/78 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä antamassa asetuksessa (ETY) N:o 220/91;

3) Euroopan yhteisöjen komission tuottajaryhmien ja niiden liittojen perustamisen ja hallinnollisten tehtävien todellisten kulujen määrittämisestä antamassa asetuksessa (ETY) N:o 2084/80; ja

4) maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/94), jäljempänä rakennepoliittikalaki.

2 §

Tuottajajärjestön määritelmä

Tässä päätöksessä tuottajajärjestöllä tarkoitetaan neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 mainittuja tuottajaryhmiä sekä niiden liittoja. Tuottajajärjestö voi olla avoin yhtiö, kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö tai osuuskunta.

3 §

Tunnustamisen edellytykset

Maa- ja metsätalousministeriö voi tunnustaa tuottajajärjestön, jos se täyttää neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 ja komission asetuksessa (ETY) N:o 220/91 sekä tässä päätöksessä säädetty edellytykset ja on perustettu 1.1.1995 tai sen jälkeen.

Mikäli kysymyksessä on luonnonmukaisesti tuotettuja tuotteita markkinoiva järjestö, edellytetään lisäksi, että:

1) tuotteet täyttävät neuvoston maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa antamassa asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädetty vaatimukset; ja

2) tuottajajärjestön jäsen kuuluu maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä n:o 1339/95 mainitun luonnonmukaisen maataloustuotannon valvontajärjestelmän piiriin.

4 §

Tunnustamisen hakeminen

Tunnustamista koskeva hakemus tehdään maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalle lomakkeelle. Hakemus on toimitettava sille maaseutuelinkeinopiirille, jonka toimialueella tuottajajärjestö pääasiallisesti toimii. Maaseutuelinkeinopiirin on toimitettava hakemus edelleen maa- ja metsätalousministeriöön ja samalla annettava lausuntonsa siitä, sisältääkö hakemus jäljempänä 2 momentissa mainitut selvitykset.

Hakemukseen on liitettävä seuraavat selvitykset:

1) tuottajajärjestöä koskeva perustamiskirja ja yhtiöjärjestys tai säännöt sekä muut perustamis- ja hallinnointiasiakirjat kuten pöytäkirja perustamiskokouksesta;

2) kaupparekisteriote;

3) pöytäkirjanote kokouksesta, jossa tuottajajärjestön toimivaltainen elin on päättänyt hakea tunnustamista;

4) ote osakas- tai jäsenrekisteristä;

5) selvitykset tuottajaryhmän jäsenten ja tuottajaliiton jäsenjärjestöjen nykyisen tuotannon laajuudesta;

6) selvitys siitä, että tuottajajärjestö täyttää neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1360/78 4, 5 ja 6 artiklan mukaiset tunnustettavan tuottajajärjestön ominaisuudet;

7) arviot tukikelpoisten perustamis- ja hallintokustannusten suuruudesta ja tukikelpoisten tuotteiden tuotannon arvosta aloittamisvuonna ja sitä seuraavina 4 vuonna; ja

8) muut mahdolliset asiaan vaikuttavat selvitykset.

Milloin kysymys on perustettavasta tuottajajärjestöstä, lopulliset perustamis- ja hallinnointiasiakirjat on toimitettava maa- ja metsätalousministeriöön sen määräämässä ajassa.

5 §

Käynnistysavustuksen hakeminen

Tuottajajärjestöille myönnettävää käynnistysavustusta haetaan maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella.

Hakemus jätetään sille maaseutuelinkeino-alueelle, jonka toimialueella tuottajajärjestö pääasiallisesti toimii.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset käynnistysavustuksen hakuajoista ja muusta hakemismenettelystä.

6 §

Hyväksyttävät kustannukset

Tuottajajärjestön kustannuksiksi, joiden perusteella käynnistysavustusta maksetaan, voidaan hyväksyä komission antaman asetuksen (ETY) N:o 2084/80 1 artiklan a- ja b-kohdissa tarkoitetut kustannukset.

Komission asetuksen (ETY) N:o 220/91 liitteessä Suomen osalta mainittujen tuotteiden ollessa kysymyksessä voidaan tukikelpoi-

siksi kustannuksiksi kuitenkin hyväksyä komission asetuksen (ETY) N:o 2084/80 1 artiklan a—c kohdissa tarkoitetut kustannukset.

7 §

Käynnistysavustuksen myöntäminen ja maksaminen

Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää käynnistysavustusta sellaiselle tuottajajärjestölle, joka on tämän valtioneuvoston päätöksen mukaisesti tunnustettu.

Käynnistysavustus myönnetään kultakin tilivuodelta erikseen. Käynnistysavustuksen suuruus perustuu tuottajajärjestön edelliseltä tilivuodelta antamaan selvitykseen todellisista kustannuksista sekä asianomaisen vuoden aikana markkinoidun tuotannon arvosta tuottajahinnoin laskettuna. Tuotannon arvoa laskettaessa ei oteta huomioon arvonlisäveroa.

Käynnistysavustusta voidaan myöntää enintään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1360/78 10 artiklassa tarkoitettu määrä. Avustusta voidaan kuitenkin kunakin kalenterivuonna myöntää enintään maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen rajoissa. Mikäli tähän tarkoitukseen varatut määrärahat eivät riitä käynnistysavustuksen maksamiseen täysimääräisenä, maa- ja metsätalousministeriö voi alentaa vuosittaista tuen määrää.

Tarkemmat määräykset käynnistysavustuksen myöntämisestä ja maksamisesta antaa maa- ja metsätalousministeriö.

8 §

Käynnistysavustuksen lakkauttaminen ja takaisinperintä

Käynnistysavustus voidaan rakennepolitiikkalain 41 §:n 2 kohdan perusteella lakkauttaa tai periä takaisin, jos käynnistysavustuksen saaja on avustuksen maksamista seuraavien kolmen vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettanut käynnistysavustuksen myöntämisen perusteena olevan toimintansa taikka olennaisesti supistanut tai muuttanut sitä.

Käynnistysavustus voidaan rakennepolitiikkalain 41 §:n 2 momentin 5 kohdan perusteella lakkauttaa tai periä takaisin, jos käynnistysavustusta saanut yhteisö tai yhteisön

työntekijät kieltäytyvät antamasta avustuksen käyttöön liittyviä tietoja taikka tili- ja muita asiakirjoja maa- ja metsätalousministeriön tai sen alaisen viranomaisen määräämille tarkastajille taikka avustamasta tarpeellisessa määrin rakennepoliittikalain mukaisten tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa.

Sen lisäksi käynnistysavustuksen lakkauttamisesta ja takaisinperimisestä on voimassa, mitä muutoin rakennepoliittikalain 41 §:ssä säädetään.

9 §

Takaisin perittävälle määrälle maksettava korko

Takaisin perittävälle määrälle on maksettava käynnistysavustuksen maksupäivästä lukien vuotuista korkoa korkolain (633/82) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

10 §

Viivästyskorko

Mikäli takaisin maksettavaksi määrättyä käynnistysavustusta tai sen osaa ei makseta määräajassa, takaisin maksettavaksi määrättylle pääomalle peritään vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan kunkin erän erääntymisestä lukien.

11 §

Muutoksenhaku

Tämän päätöksen nojalla tehtyihin tuottajajärjestön tunnustamista ja käynnistysavustuksen maksamista koskeviin ratkaisuihin voidaan hakea muutosta siten kuin rakennepoliittikalain 48 §:ssä säädetään.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 24 päivänä huhtikuuta 1996.

Hallitusneuvos Timo Tolvi

N:o 265

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
telakkateollisuuden kilpailuedellytysten turvaamiseen myönnettävästä valtion avustuksesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt:

Soveltamisala

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi käyttää valtion talousarvion momentille 32.50.46 suomalaisen telakkateollisuuden kilpailuedellytysten turvaamiseen laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta osoitettua määrärahaa ja myöntämisvaltuutta annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin (90/684/ETY, jäljempänä laivanrakennusdirektiivi), mukaisesti ja siten kuin tässä päätöksessä ja mainitun talousarvion momentin perusteluissa määrätään.

Jollei tästä päätöksestä muuta johdu, sovelletaan avustuksen myöntämisessä, käyttämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa valtioneuvoston päätöstä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi (490/65).

2 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi maksaa Suomessa rekisteröidylle osakeyhtiölle tai muulle Suomessa rekisteröidylle telakkayritykselle avustusta laivanrakennusdirektiivin artiklan 1 a -kohdassa tarkoitetun uuden aluksen rakentamisen ja b-kohdassa tarkoitetun aluksen peruskorjauksen rahoittamiseen, edellyttäen, että rakentaminen tai peruskorjaus

toteutetaan Suomessa ja tilaajana on muu kuin Suomen valtio.

3 §

Telakkayrityksellä tulee olla edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan. Avustusta myönnettäessä otetaan huomioon muun muassa telakan paikkakuntaakohtainen työllisyystilanne, uuden teknologian hyväksikäyttö telakan tuotannossa ja tuotantomenetelmissä, hankkeen vaikutus Suomen ulkomaankaupan kuljetusten edistämiseen sekä kilpailijamaiden myöntämän tuen vaikutus suomalaisen telakkateollisuuden kilpailukykyyn.

Avustuksen suuruus

4 §

Avustuksen suuruus harkitaan hankekohteisesti kussakin tapauksessa erikseen.

Laivanrakennusdirektiivin 4 artiklan mukaisesti avustus voi olla enintään yhdeksän prosenttia aluksen rakentamisen sopimushinnasta ja enintään neljä ja puoli prosenttia pienen aluksen rakentamisen tai aluksen peruskorjauksen sopimushinnasta. Jos hankkeeseen on myönnetty muuta valtion tukea, tämän ja tässä päätöksessä tarkoitetun avus-

tuksen yhteismäärä ei saa ylittää avustuksen enimmäismäärää.

Avustusta myönnetään yksittäiseen hankkeeseen vain siltä osin kuin aluksen tai peruskorjauksen hinnan määrä ei ylitä 500 miljoonaa markkaa.

Hakemus ja maksatus

5 §

Päätös avustuksen myöntämisestä tehdään kauppa- ja teollisuusministeriölle tehdyn kirjallisen hakemuksen perusteella. Hakemuksen on sisällytettävä kaupparekisteriote, elinkeinoilmoitus tai muu tieto hakijasta, viimeisimmän tilikauden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase tilintarkastajan kertomuksineen, hanketta koskeva sopimus, sitova tarjous tai muu vastaava selvitys hankkeesta sekä kauppa ja teollisuusministeriön kulloinkin tarpeelliseksi katsomat muut tiedot.

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi tehdä päätöksen avustuksen myöntämisestä etukäteen hankkeen tarjouskilpailun ollessa vireillä, kun on todennäköistä, että hakijan tarjous johtaa sopimuksen tekemiseen.

Avustusta koskevassa päätöksessä mainitaan ainakin avustusosuus, avustuksen enimmäismäärä, hankkeen aikataulu sekä mahdollisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvat avustusta koskevat ehdot.

Avustus maksetaan telakkayrityksen pankkitilille hankkeen suuruuden ja edistymisen mukaan.

Aluksen rakentamisen rahoittamisessa avustuksesta maksetaan pääsääntöisesti 10 prosenttia sopimuksen allekirjoittamisesta, 30 prosenttia työn aloittamisesta, 30 prosenttia vesillelaskusta ja 30 prosenttia luovutuksesta. Aluksen peruskorjauksen rahoittamisessa avustuksesta maksetaan pääsääntöisesti 30 prosenttia työn aloittamisesta ja 70 prosenttia luovutuksesta.

Maksatushakemusten yhteydessä tulee esittää luotettava selvitys siitä, että hanke on maksatuksen edellyttämässä vaiheessa.

Valvonta

6 §

Mikäli avustuksen saajan olosuhteissa tai hankkeessa tapahtuu oleellisia muutoksia,

avustuksen saaja tulee välittömästi ilmoittaa muutoksista kirjallisesti kauppa- ja teollisuusministeriölle. Muutoksista riippuen voidaan avustuspäätöstä muuttaa tai avustuksen maksatus peruuttaa tai keskeyttää.

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä tai sen valtuuttamalla on oikeus tarvittaessa tarkastaa avustuksen saajan toiminta avustuksen käytön ja avustuksen ehtojen noudattamisen selvittämiseksi sekä hakemuksessa ja maksatuksen yhteydessä esitettyjen tietojen tarkistamiseksi. Avustuksen saaja on velvollinen esittämään kaikki tarkastuksessa tarvittavat tili- ja muut asiakirjat sekä muutoinkin autamaan tarkastuksessa.

Avustuksen palauttaminen

7 §

Avustus on maksettava kokonaan tai osittain takaisin ja peruutettava vielä maksamatta olevalta osalta, jos:

1) avustusta tai sen maksamista haettaessa on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai salattu tietoja, jotka olisivat voineet vaikuttaa avustuksen myöntämiseen tai avustuksen ehtojen asettamiseen;

2) avustukselle asetettuja ehtoja laiminlyödään;

3) avustuksen saaja on avustuksen maksamista tai sen valvontaa varten kieltäytynyt antamasta tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa;

4) avustus on maksettu muutoin perusteetomasti; tai

5) Euroopan yhteisöjen komissio määrää avustuksen tai sen osan palauttamista.

Palautettavalle avustuserälle on maksettava sen maksupäivästä lukien vuotuista korkoa korkolain (633/82) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuna korkokannan mukaan lisätynä kolmella prosenttiyksiköllä.

Milloin avustuksen saaja ei ole maksanut palautusta määrättyyn eräpäivään mennessä, viivästyneelle erälle on maksettava vuotuista viivästyskorkoa, joka on seitsemän prosenttiyksikköä korkeampi kuin korkolaissa määritelty viitekorko.

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

8 §

Tämä päätös tulee voimaan 18 päivänä

huhtikuuta 1996 ja on voimassa 30 päivään syyskuuta 1996 saakka, kuitenkin enintään siihen saakka kuin seitsemäs laivanrakennusdirektiivi on voimassa.

Päätöstä sovelletaan hankkeeseen, josta on tehty tarjous 1 päivänä helmikuuta 1996 tai sen jälkeen ja jossa alus tai työ luovutetaan vuoden 1998 loppuun mennessä.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Erikoistutkija Maunu Harmo

N:o 266

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Maa- ja metsätalousministeriö on kotieläinjalostuslain (794/93) nojalla antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimi	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp kotieläinten jalostusjärjestöjen hyväksymisestä annetun MMMp:n (43/94) muuttamisesta	49/96	16.4.1996	29.4.1996
MMMp kotieläinten jalostusaineuksen polveutumistodistuksista annetun MMMp:n (42/94) muuttamisesta	50/96	16.4.1996	29.4.1996

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (90) 134 211.

Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tauno Junttila

N:o 260—266, 1 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996